

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLEE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, s' donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 10 NOVEMBER.

Geschiedenis eener Schilderij

Onder bovenstaande titel lezen wij in den *Courrier de Bruxelles* het volgende :

Wij hebben het verslag medegedeeld over een zonderling proces, ingespannen door M. L. Hymans, tegen een zoogezegd historisch schilder, genaamd Leonard, die zich jegens M. Hymans had schuldig gemaakt aan laster, bij middel van het penseel. Ziehier eenige bijzonderheden over het gebeurde. Sieur Leonard (die naam is een pseudoniem) is een schilder, die tot de vooruitstrevende liberalen behoort, een radicaal van het zuiverste water.

Dewijl hij een museum tentoonstelde, kwam hij op het gedachte onder de min of meer aardige stukken, die dit museum uitmaakten, eene olieschilderij te plaatsen, waarop M. Hymans was afgebeeld, gekleed als een lakei en kloppende aan de deur van M. von Bismark. Het portret, tot karikatuur gemaakt door de bijvoegen van lange, harige ooren was geschilderd naar eene fotografie; alleen had M. Leonard geen vertrouwen in zijn kunstenaars talent en vreesde dat zijn onbeheerd penseel niet genoeg zijn inzicht van gelijkens zou terug geven, en daarom droeg hij zijne zorg schilderij te versieren met kenteekens die allen twijfel wegnamen. De lakei, in roode livrei, met lange ooren, die den pruisischen adelaar op den schouder droeg, hield onder den arm een pak nummers van den *Echo du Parlement*.

Dit gedaan zijnde, om volgens hem de gelijkens te verzekeren, had de schilder nog gevreesd dat men zijn inzicht niet zou begripen. De livrei, de lange ooren, de gebogen ruggraat en het nede, ig kloppen aan de deur van M. von Bismark's kabinet, was dit alles wel genoeg om zijn denkbeeld duidelijk te maken? Evenals hij zich mistrouwd had van zijn penseel, mistrouwde Leonard zich ook van de uitdrukking zijner gedachte en om dezelve klaar en duidelijk te doen uitschijnen, schreef hij onder de schilderij: *Te huren of te koop*. Ziedaar wat hem tot acht dagen gevangenis heeft doen veroordeelen.

Sterfgeval.

M. Thomas-Hendrik Simons, notaris te Wellen, is verleden vrijdag schiekelijk overleden te Luik alwaar hij zich naar toe begeven had om den lijkdienst van den raadsherr Wagemans bij te wonen.

M. Simons was 59 jaren oud.
De begrafenis heeft gisteren plaats gehad te Alken. De lijkdienst zal gedaan worden te Wellen dinsdag 17 november, om 10 uren.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de Novembre 1874, est en vente chez M. COLLEE. Avec carte. Pr. 25 centimes.

BUITENLAND.

Duitschland.

Dezer dagen had te Trier een feit plaats, hetwelk men allerwege met leedzwen heeft vernomen. De heer Schneiders namelijk, kapelaan daar ter stede, wegens « overtreding der wet » (!) elders geïnterneerd, heeft de hem aangewezen verblijfsplaats eigendunkelijk verlaten, en zich opnieuw naar Trier begeven, welk voorbeeld door andere geestelijken werd gevolgd. Zij verrichten in het openbaar godsdienst plechtigheden te Trier, hetgeen hun niet was geoorloofd.

Zoodra zondag morgen aan het hoofdbureau van politie bekend was, dat de heer Schneiders in de hoofdkerk de mis opdroeg, werden twee commissarissen van politie en eenige rijksveldwachters derwaarts gezonden, ten einde den « overtreder der wet » in verzeerde bewaring te nemen. Nauwelijks echter waren de beide ambtenaren in de kerk verschenen — hun geleide hadden zij aanvankelijk buiten het kerkgebouw gelaten — of de gemeente, in grooten getale aanwezig, vormde een halven kring om het altaar, ten einde den heer Schneiders tegen de genoemde ambtenaren in bescherming te nemen.

Om aan hunnen last te voldoen, zagen de commissarissen zich verplicht, de hulp van eenige agenten in te roepen. Er ontstond nu een vreeselijk gedrang. De zware marmeren communiebank, kort geleden opricht, werd niet slechts omgeworpen, maar verbrijzeld. Met welke inspanning de arrestatie geschiedde, laat zich daardoor afmeten.

Verscheidene personen zijn ten gevolge van de feitelijkheden gearresteerd. Bij de wegvoering der arrestanten werd de politie van tijd tot tijd met

steen en begroet, maar eigenlijk verzet tegen haar heeft op den openbaren weg niet plaats gehad.

Spanje.

Eene carlistische correspondencie uit Irun, onder dato 30 oktober, bevat eenige wetenswaardige bijzonderheden over het bewaken der grenzen en den toestand van Irun. Elke poging tot smokkelhandel is onmogelijk gemaakt door de talrijke posten fransche troepen, die, tot zelfs in de minst bezochte bergpassen, onverwacht worden aangevallen, hier achter eene vooruitspringende rots daar in eene grot, ginder verborgen tusschen eene groep boomen of eenig heestergewas. Des nachts zijn al deze posten op weg, ja zelfs bij het slechtste weer wordt hunne ronde niet verwaarloosd en bovendien kunnen zij met elkander in betrekking gesteld worden, door zekere afgesproken teekens. Bij eene dergelijke bewaking der grenzen wordt alle smokkelhandel onmogelijk.

De Carlisten bezitten een douanepoort te Urdax, maar plaatsen slechts eenige weinig schildwachters op de grenzen. De bewaking der republiekeinsche douanen is nog ellendiger dan die der Carlisten. Nabij Las Puchas liggen de 21 schuiten vastgesjord, langsheen de twee oevers van den Bidassoa sedert die vaartuigen op verzoek van het spaansch gouvernement uit het onzijdig water weggehaald zijn. Hierbij dient opgemerkt te worden, dat die 21 schuiten allen spaansche vaartuigen zijn en dat er onder de 25, die tusschen Irun en Fontarabie aan wal liggen, zich geen enkel fransch vaartuig bevindt.

Iemand een gedacht geven over de buitengewone onbeheerdigheid waarmede de spaansche kustwachters te werk gingen om deze schuiten in beslag te nemen, is onmogelijk. De stoomboot welke gelast was, hiertoe over te gaan, werd ondersteund door twee *trin adoures* (kleine roeiboortjes) der douanen. In plaats van de inbeslagneming te beginnen bij het opvaren der rivier, dat is te zeggen, met de schuit welke het dichtst bij Behobie lag, dachten het de spaansche douanen goed van boven af te beginnen, dat is, met de schuiten die te Hendaye voor anker lagen. Ook hebben zij wonder wel mede geholpen tot het ontsnappen van 21 andere schuiten, die weldra te Enderlaza onder de bescherming der Carlisten lagen.

Onnoedig te zeggen, dat juist die schuiten met de verlangde koopwaren geladen waren, en dat hunne aankomst door de Carlisten met blijde kreten begroet is. Te Irun wordt er nog altijd een levendig gevervuur gewisseld tusschen de carlistische voorposten en de republiekeinen. Op den berg San Marcial leggen de Carlisten belegeringsbatterijen aan, die zoo het schijnt het vuur moeten openen op Irun op den naamdag van don Carlos, dat is op 4 november. Vandaag heeft de spaansche kanonneersloop van uit de kreek te Irun op de posities der belegeraars geschoten, maar zonder den minsten uitslag. De obitsers sprongen in het geheel niet, of vloegen in de lucht aan stukken zonder de minste schade aan te richten.

Italië.

STICHTELIJKE GESCHIEDENIS.

In de *Fama*, van Milan, leest men het volgende, dat tot verklaring kan dienen van den moeilijken finantiëlen toestand, waarin Garibaldi zich bevindt :

« Ricciotti Garibaldi, de held van Dijon in den Fransch-Duitschen oorlog had eene minnarij aangeknoopt met eene Engelsche jonge dame wier vader — een rijk koopman — zich legen het huwelijk der jongelieden verzette. Op een goede, dag stoomde Ricciotti het meisje en het gelukte hem op deze wijze de vrouw te krijgen, waarop hij het oog had geslagen, en tevens eene huwelijksgift van een half miljoen.

« Tijdens zijne minnarij en zijn verblijf te Londen had Ricciotti op eenen voet geleefd, die weinig overeenkwam met de middelen, waarover hij en zijn vader hadden te beschikken. Hij maakte schulden en gaf wissels uit op zijnen vader, die ze — goed en grootmoedig als altijd — aannam. Doch om aan deze buitengewone uitgaven het hoofd te bieden, was laatstgenoemde genoodzaakt het jacht te verkoopen, dat hem, eenige jaren geleden, door den hertog van Sutherland geschonken werd.

« De verkoop werd gesloten door tusschenkomst van een makelaar of zaakgelastigde, namens den minister van het koninklijk huis. Men kwam overeen voor eene som van 80,000 fr. Garibaldi zond het jacht naar Genua, maar die makelaar verdoeven met het geld en bevindt zich thans in Amerika.

« Men kan zich angst voorstellen van den generaal, die de Londensche wissels moest betalen. Hij wendde zich tot de napelsche Bank, om hem de benoedigde som voor te schieten, onder verpanding van huis en eigendom op Carrera.

« Dit gelukte en Garibaldi betaalde, doch hij leed een aanmerkelijk verlies, hetwelk echter voor een deel zal worden vergoed door de inschrijving, welke te Genua is geopend en warm ondersteund door eenige vaderlandschlievende mannen, die tevens van deze gelegenheid wenschen gebruik te maken, om het staatkundig verschil van gevoelen, tusschen den generaal en hen bestaande, uit den weg te ruimen. Een inwoner van Milaan heeft voor 300 fr. ingeschreven.

De *Corriere di Milano* van 25 oktober bevestigt de bovenstaande bijzonderheden; alleen voegt het blad er bij, dat Garibaldi verzoekt heeft, aan het plan eener inschrijving ten zijnen behoeve geen gevolg te geven. De wederwaardigheid, welke Garibaldi heeft getroffen, zal overigens zeer te stude komen aan de dubbele kandidatuur voor de Kamer, welke den generaal in het 1° en 3° kiesdistrict van Rome is aangeboden. Zijne kiezing in het 1° district is zeker, minder dan die in het 3°, waar de prins Marcantonio tegenover hem zal staan.

Zwitserland.

Onlangs werd ons uit Zwitserland gemeld, dat zeker afgevalen priester, van eene misdaad beschuldigd en daarom voor de rechtbank gedaagd, voor den rechter geheel onverwachts de verklaring aflegde, dat hij tot andere gedachten was gekomen en de oud-katholieken zou verlaten. Thans heeft de *Univers* van hem het volgende schrijven ontvangen :

« Veroorloof mij, mijnheer de opsteller, u te verzoeken het volgende protest op te nemen, ten einde mijne talrijke kennissen van mijn waren terugkeer tot het geloof te verzekeren.

« Ik verklaar mij voor een nederigen en berouw hebbenden zoon der katholieke, apostolieke, en roomsche Kerk, buiten welke geen waar geluk is; ik neem elk woord, elk geschrift, elke daad, die strijdig is met de leer van den roemrijken en onfeilbaren Paus, die Jezus-Kristus op aarde verteregwoordigt, terug. Ik neem al de beslitselen van 't Vatikaansch Concilie aan en verklaar mij geheel en al te onttrekken aan de scheuring waartoe ik vervallen was.

« Ik heb overigens sedert tien maanden de mannen, die zich tot apostelen hebben opgeworpen van dat nieuwe protestantisme, van te nabij gekend om te gelooven aan hunne bedoeling van iets hoognaamd onzer leerstelsels en symbolen te behouden.

« Ik vraag vergiffenis aan God, aan den doorlichtigen bisschop, Mgr. Lachat, aan de vrome uit Zwitserland verbannen priesters, aan de geloovige bevolking, wegens het kwaad, dat ik hun door eene zinlooze worsteling tegen de Kerk heb kunnen veroorzaken.

« De tallooze gebeden mijner vrienden en vooral de bescherming van de allerheiligste en onbevleete maagd Maria, die ik te midden mijner dwalingen niet heb opgehouden aan te roepen, hebben mij er in doen gelukken uit dien algond te geraken, ten koste van duizende beproevingen en tallooze verdrietelikheden.

« Ik bid thans God, dat Hij mij mijne talrijke misslagen vergeve, mij vergunne door een boeteveerdig en weerlijk priesterlijk leven, het kwaad dat ik gedaan heb, te herstellen, terwijl ik verklaar te willen leven en sterven in gemeenschap met de Kerk, en met afkeer alle valsche denkbeelden van het *liberalisme*, dat de oorzaak was van mijnen val, te verwerpen.

« Edmond NAUDOT,
priester.

« Croix, nabij Delle, 17 oktober. »

China.

CHRISTENVERVOLGING.

De *Missions Catholiques* bevatten het volgende schrijven van Mgr. Pugnier over de christenvervolging, welke, eenigen tijd geleden, in de apostolische vicariaten van westelijk en zuidelijk Tong-King, gewoed heeft.

« Het vermoorden der Christenen, de plundering en verbranding hunner dorpen zijn in mijne missie, (het apostolisch vicariaat van westelijk Tong-King), begonnen, en hebben zich vervolgens tot die van Mgr. Gauthier uitgestrekt.

« Hoe u de ijsselijkheden te beschrijven, waarvan wij getuigen waren, zonder dat het ons mogelijk was iets te doen, om onze neophieten te redden ! De *lettris* — zoogenaamde geleerden — dronken van roof en bloed, stelden aan hunnen woedenden haat geen perk meer. Met lans en geweren, dikwijls met kanons gewapend, wierpen zij zich, vervolgd door talrijke benden, in de christendorpen. Zij vermoordden, zonder onderscheid, mannen, vrouwen, kinderen, zoowel diegenen, welke op hunne knieën om het leven smeekten, als zij, die zich nog trachten te verdedigen. Een onderwijzer, de moordenaars ziende aankomen, vluchtte in de kerk, knielde aan den voet van het altaar nêer en bereidde zich tot den dood.

« De wilden traden het kerkgebouw binnen; om zich een nieuw vermaak te verschaffen, begonnen zij hun slachtoffer de huid van het hoofd en aangezicht te stroopen. De martelaar bad steeds voort en bevel zijne ziel aan God, en toen dit vreeselijk spel hun zelf begon te walgen, kapten zij den ongelukkige het hoofd af.

« Het getal der aldus ter dood gebrachte christenen klimt tot verscheidene duizenden. De meesten werden in den kom van het dorp zelf vermoord; velen echter werden eerst gevangengenomen en op hunne stellige weigering van het christendom af te zweren, onthoofd. Onder de laatste behoorden grijsaards, vrouwen, jonge meisjes en kinderen. Drie priesters, meer dan twintig catechisten of jonge studenten van mijne missie, en een tiental van die van Mgr. Gauthier ondergingen hetzelfde lot.

« Omstreeks 70,000 christenen in de beide

missiën zijn totaal geruineerd en verstrooid. Een groot aantal zijn nog in de bergholen, waar zij zich met gras en wortelen voeden. Anderen hebben eene toevlucht bij de heidenen gevonden, waar zij echter niet minder te bekagen zijn, ter oorzaak van het gevaar, waarin hun geloof aldaar verkeert. Meer dan 30 *presbyteriums* of parochiehuizen, minstens 300 kerken, meer dan 300 christenge-meenten met 1400 families en 40 kloosters van religieuze Annamieten zijn verwoest en verbrand.

« De stoffelijke verliezen der beide missiën, de kerkelijke goederen hieronder begrepen, zijn meer dan 400,000 en die van onze christenen worden geschat op ongeveer 15,000,000 fr. Dit laatste cijfer zal u niet overdreven toeschijnen, als gij weet, dat de Christenen niet alleen hunne woningen en bezittingen, maar ook alle titels van eigendom en schuldvorderingen hebben verloren, waardoor hun alle middelen benomen zijn om hunne rechten te doen gelden. Voegen wij hier nog bij, dat verscheidene dorpen, die met verbrand zijn, deze ramp door ontzettende sommen hebben moeten afkopen. »

Politiek overzicht.

Een internationaal katholiek Congres zal eerst-daags te Londen gehouden worden, om de onfeilbaarheid van den Paus en zijn recht op tijdelijke en geestelijk beheer te ondersteunen, en om den plicht van al de christenen om den Heilige Stoel getrouw te blijven, niet te roepen. Hooggeplaatste priesters hebben eene voorloopige bijeenkomst bij den aartsbisschop Mgr Manning, in dezen zin bijeengeroepen, bijgewoond.

Het nationaal hersch comitee, gelast om een feest in te richten, ter eere van den verjaardag van O'Connell, heeft een adres afgekondigd aan de vrienden van Ierland en van gansch de wereld, ten einde hunne medehulp te vragen, en eene plechtigheid in te richten, waardig van den grootsten zoon van Ierland.

Het Duitsch Parlement heeft in zijne zitting van eergister beraadslaagd en in tweede lezing een wetsontwerp aangevaard, dat aan het keizerlijk gouvernement toelaat om de mannelijke bevolking van Duitschland gansch te mobiliseeren. Dit ontwerp verklaart inderdaad, dat de landweer bij middel van den landstorm zal kunnen volledig gemaakt worden.

Het ontwerp eischt voor dezen maatregel « buitengewone noodwendigheden; » maar het gouvernement is alleen geroepen om deze buitengewone noodwendigheden te bepalen, en het zal ze vinden wanneer het wilt.

De landstorm was tot hertoe eene soort van nationale wacht; door het tweede voorstel treedt ze in het actief leger, ten zelfden titel als de landweer.

Terwijl wij ons in vruchteloze partij-worstelingen uit patten (zegt de *Union*) verlangt Duitschland den vrede, gelijk keizer Willem het in zijne redevoering verklaart, maar Duitschland vermeert zijn oorlogsbudget en hervormt zijne krijgsinrichtingen. Het vraagt tot zelfs den laatsten man in dienst!

Er is geen land in Europa, waar niet al de beste inkomsten aangewend worden, tot onderhouden en verdere uitbreiding der militaire macht. Rusland brengt eene geheele hervorming in zijn leger, zoowel onder opzicht van tucht, als onder dat der bewapening zijner manschappen. Wat Duitschland betreft, hierover weten wij door de wet van 1873, dat het leger op vredes voet 400,000 man moet sterk zijn, en dat er in den loop van dezen tijdd een wetsontwerp zal gestemd worden, waardoor de landstorm in oorlogstijd dezelfde diensten zal bewijzen, welke vroeger door het effectief leger in versterkte plaatsen werden waargenomen. Engeland houdt zich uitsluitend met de verbetering zijner machtige vloot bezig en dewijl dat land over geen vast leger beschikt, kan het getal zijner soldaten slechts berekend worden naar zijne geldelijke vermogens, en die zijn bijna onuitputbaar, zoodat het, op een gegeven oogenblik, over zoovele gehuurde soldaten en matrozen kan beschikken, als het voor de omstandigheden oordeelt.

Italië is van top tot teen gewapend, alleen ontbreken aan dit land de vereichte geldmiddelen, om zijne kustverdediging te voltrekken. Oostenrijk heeft niets verwaarloosd, om een tweede Sadowa onmogelijk te maken, en wat Spanje betreft, dat land heeft door eene burgeroorlog, welke reeds drie jaren voortduurt, alle weerbaren onder de wapens staan maar ook daar is gebrek aan geld de eenige oorzaak waarom het gevecht met niet meer woede wordt voortgezet.

Wat Frankrijk betreft, dit land werkt traag maar zeker tot heropbeuring zijner d'ep geschokte krijgsmacht en poogt door het aanwenden van elke nieuwe uitvinding en het africhten zijner soldaten, de plaats te hernemen welke het tijdelijk door zijne neerlagen van 1870-71 verloren heeft.

Eene belangrijke en onverwachte tijding komt uit Bayonne en Parijs.

Don Carlos die de belegering van Irun, op de fransche grenzen bijwoont en die zich op het fransch grondgebied begeven had, zou door het fransch gouvernement belet worden in Spanje terug te keeren. De Spaansche ambassadeur te Parijs vraagt zijne internering. Dit feit, indien het bewaarheid wordt, zal veel invloed op den burgeroorlog hebben.